

Pihovatá holka, modrá kočka a dým

Záviš

Pihovatá holka sedí o bar opřená,
na klíně má kočku modrou, kočku bez jména.
Snad ani ta holka nemá jméno kdo to ví,
že jim to však spolu sekne, to je hotový.

Nikdo není, kdo by vo ně stál,
jen hustej dým je vobletoval.

Pihovatá holka sedí, nic ji netíží,
hubený tělo se vznáší, jako ve zdviži.
Modrá kočka se s ní nese, a tiše přede,
snad se jim jednou ke hvězdám vzlítnout povede.

Chce to ještě nějaký čas,
aby je dřív nespálil mráz.

Je skoro ráno, na hnusnej lustr usedá prach,
z Jukeboxu ječí jakejsi zpěvák v uvozovkách.
Je skoro ráno, odchází hosté bez placení,
nebo spíš lezou, jako ti švábi zatracení, zatracení.

Pihovatá holka kouří tiše jako noc,
od života nechce toho asi zrovna moc.
Modrá kočka s dýmem splývá v jedné rovině,
jak si pohodlně hocí holce na klíně.

Jen snový opar inkoustový,
všechny otázky nezodpoví.

Pihovatá holka sedí ani nedutá,
nikoho si nevšímá, struna je napnutá.
Kolem stěn se volně táhne nikotinu dým,
pihovatá holka, modrá kočka s kouřem tím.

Barman pak větrá, no to je pech,
vod baru slyšet už jenom vzdech.

Je skoro ráno, na hnusnej lustr usedá prach,
z Jukeboxu ječí jakejsi zpěvák v uvozovkách.
Je skoro ráno, odchází hosté bez placení,
nebo spíš lezou, jako ti švábi zatracení, zatracení.

Pihovatá holka šla už někam s kočkou spát,
kdopak ví kde dneska budou spolu nocovat.
Zmizely jak vajgly, zmizely jak dým,
zmizely jak vajgly, zmizely jak dým,
zmizely jak vajgly, zmizely jak dým.